

Acaba fiilen ne anlama geliyor? [Parmenides](#), bir şey varsa onun her şey olduğunu kanıtlar. Bu kanıtın diyalektiğin kayıt altına alınmış başlangıç noktası olduğunu düşünürüm. Mısır'daki [İhvan](#)'ın tavrı bunun fiilen ne anlama geldiğini çok iyi gösteriyor.

İhvan, bir çok konuda hem bir savı hem de tam karşıtını destekleyecek örneklerle dolu karışık bir olgudur. Burada İhvan'ın bu olgu içinde ağırlıklı olarak hissedilen, konuyla bağlantılı bazı yanlarını öne çıkaracağım. (Bunu herkes yapar, ben saflık edip açık açık söyleyeyim dedim.)

* * *

En azından [Makedonyalı İskender](#)'den bu yana, yabancılar Mısır'ın dahili ilişkilerinin entegral bir parçasıdır, yerlileridir. Helenler, Romalılar, Haçlılar, Araplar, Türkler (ki Türkler Mısır'da [Ertuğrul Gazi](#)'nin soyundan gelenlerin saltanatından çok çok önce yönetime geldiler)... Listeyi uzatmak olanaklı.

İçin dıştan ayrılamadığı dolayısıyla titreşimin eksik olmadığı Mısır'da geçtiğimiz bin yıllar boyunca olağanüstü, bu konulardan anlayanları hayran bırakan bir kültür gelişti. Ne olursa olsun kimsenin onları aşağılamaya hakkı yok; Mısır, Mısırlılar ve kültürü saygındır.

Ama "demokratik olgunluk bakımından Türkiye'nin çok gerisindedir" dediğimde bunu bir aşağılama olarak algılıyorsan bu, içinde bulunduğun koşullarda az çok geçerliliği olan ahlaki önyargılarından dolayıdır. Bir yandan demokratik olmayan koşullarda o hayran edici varlıklarını sürdürmeleri, diğer yandan kaplumbağa ve tavşan misali kısa sürede gelip geçmeleri olasılığının yüksek olması bu önyargıları haksız çıkarır.

* * *

İhvan, normal seçimlerde alabileceği oyu yüzde yirmiler düzeyine çıkarabildi. Eleman ve sempatizanlarının oranı bunun çok altındadır.

Bir kişi bile olsa (ki toplam içindeki oranı yaklaşık sıfırdır) önemlidir, kararlarda bir ağırlığı

olması gerekir. İhvan'ın Mısır'da küçük bir oranda bulunması onu önemsizleştirmez.

Parmenides'in garip vargısı tam da burada devreye girer. İhvan toplam içerisinde küçük bir varlıkken her şey olduğu yanılsamasını yaşıyor ve bunu diyalektik öncesi sabit bir mantıkla kurulan akla dayandırıyor.

* * *

İhvan'ı eleştirecek değilim; Mısır kültürünün bir parçasıdır. Durumu nasıl gördüğümü anlatacağım.

İhvan, Mısır'daki ecnebi yerli unsurdur.

Öncelikle İhvan, görebildiğim kadarıyla Kıta Avrupa'sı ve Anglo-Sakson dünyadaki Hristiyanlar dinlerinin özünü koruyarak şeklen Müslüman olsalar nasıl olacaklarını gösteriyor; Kuran ve sünnete dayalı bir Müslümanlığı temsil etmiyor.

Tamam Kuran'ı ve sünneti unutsalar, şekli dini pratikleriyle Müslüman gibi olsalar ve doğrudan Tevrat ya da İncil'e dayansa yine iyi. Hayır bunlar, hali hazırda (haşa Allah'ın emri olarak) yeni yeni dinsel kurallar ortaya atma yetkisini kendinde bulan İncil'den uzaklaştıkça uzaklaşan varolan kiliseler gibi davranıyorlar. Bu bakımdan şeklen Müslüman olan gayrimüslim dinsel akım gibiler.

Müslümanın eminliğini sorgulamak yaşayan kimsenin haddi değildir. Burada sözüm İhvan'ın elemanlarının ya da sempatizanlarının müminliklerine değildir. Saptayıp sunduğum, yalnızca etkisine kapılıp sürüklendikleri akımın nitelikleridir.

Mısır'daki siyasal öge olarak durumları da Müslümanlık içindeki durumlarına benziyor. Araplar Mısır'a görelilik olarak çok sonraları geldi. Buldukları olgun bir Mısır'dı. Ecnebilerini dahili öge olarak görüp onlarla birlikte yaşayabilen bu insanlar, kültürlerini sarsacak nitelikteki müdahalelere ne kadar sert tepki verebileceklerini daha [üçüncü halife](#) zamanında gösterdi.

İhvan, Mısırlıların kendilerine daha en baştan öğrettiklerini yüzyıllar geçtikten sonra bile öğrenmemekte direnen öğrenme engelli ecnebi Araplar gibi davranıyor.

* * *

Gelelim Türkiye'deki İhvanperverlere.

Türkler, Hazreti Muhammet'ten çok önceleri Asya'da şimdilerde bile Dünya'da düzeyine erişilememiş demokratik değerlere sahipti. Kadının toplumdaki yeri ve demokratik katılımı bizim için hala ütopya gibi duruyor. Farklı dillerden ve etnik kökenlerden insanların biraradalığını sağlamak konusunda da oldukça ileriydiler.

Türkler, bir yerde yönetime geldiklerinde, başka etnik kökenden olan yerleşiklerin yönetime katılmasına giderek bunların baskın hale gelmesine hep olanak tanıdı.

Tarihini daha çok Avrupa'da yaşayıp kendi yaşayışlarının verdiği kavramsal çerçeveye araştırıp incelediklerinde yalnızca kendi koşullarını görenler yazdığı için Türklerin yönetimlerinin meşru olmadığı ve zorbalıkla yönetimde kaldığı yanılgısı yaygındır.

“Bunlar milliyetçi” diye solcuların hatalı biçimde milliyetçiliği toptan reddettikleri Türk milliyetçileri ve Türk-İslam sentezcileri bu yanılıgılı Avrupalı Türk ideale saplanıp kaldılar.

Ne milliyetçilikten soğumuş solcular ne de solcuları milliyetçilikten soğutanlar, Türk kültüründeki demokratik eğilimleri fark edemediler.

Ege sahilleri ve çevresi demokrasinin beşiğidir. Demokrasi burada bitti, burada yeşerdi. Türkler buraya geldiklerinde aradıkları koşulları bulmuş gibi oldular. Çin'de kısa sürede Çince konuşan, Fars diyarında kısa sürede Farsça konuşan, Arapların arasında yönetime geldiğinde Arapça konuşan Türkler, Anadolu'ya ve Trakya'ya geçtiklerinde buradaki kentlerde de Türkçe konuşmayı sürdürdüler. Sanki Türkçe konuşulacağı yeri bulmuş gibiydi.

Türkiye, demokratik tavrın öyle saksılarda, seralarda değil, açık alanda sulamasız yetiştiği

bir diyardır. Türkiye'nin talihsizliği kontrollü koşullarda üretilmeye çalışılan garip garip otlara demokrasi denip demokratik tavra rastlandığında hep yaban otu diye kökünün sökülmesidir.

Türkiye, Mısır'a benzemez. Birinde demokrasi baskın eğilimdir, diğerinde yabancılar entegral içsel öğedir.

* * *

İhvan'ın sorunu, Kuran'da Hazreti Muhammet'in son peygamber olduğu yazdığından açık açık söyleyemeseler de fiilen birilerini peygamber yerine koymaları ve çevresindekileri de fiilen sahabe olarak görmeleridir. Böylece mutlak doğruyu buldukları sanısına kapılırlar.

En doğruyu bildiğini ileri sürmek normaldir; ama en doğruyu bildiğine emin olmak buna iman etmek çağımızda artık ancak ruhsal bir hastalık olarak değerlendiriliyor.

İhvan üyesi ya da sempatizanı dostlar, Mısır'da ve Dünya'da en doğruyu bildikleri konusundaki şirke varan imanlarını sorgulayıp illaki dünyevi birşeylerden emin olacaklarsa Mısır'da onlara hep yer olduğundan emin olsunlar.

İşte Mısır'a bu mesajı göndermek isterim. Bugünlerde Türkiye'de "Darbe karşıtı gösteri"ler düzenlemek bunun tam tersi mesaj gönderir.

* * *

İyi de darbeye karşı sessiz mi kalalım?

Ordunun iç sorunlara çözüm olmaya kalkması ve hatta yurt savunması dışında ne olursa olsun bir dış misyon yüklenmesi, katliamdır. Ordu, görevi gereği öldürür, bunun için eğitim alır. Şimdiye kadar öldürme için savunma dışında hiç meşru neden bulunamadı, bulunamaz da. Mısır'da ordunun yönetiminde ne işi var? Mursi başkanlığındaki sabık yönetimin eşgüdümlü çalıştığı İhvan'la birlikte her türlü kışkırtmayı yaptığı doğrudur. Ama ordunun

yönetimde ne işi var? Katliama ne gerek var?

Bu durumda, İhvan'ın hemen, çapı neyse yönetimde anca o kadar temsil edilebileceğini kabul edip askeri yönetim karşıtı, demokrasi taraftarı tüm kesimlerle birlikte bir an önce Mısır'ı askeri yönetimden uzaklaştırmak için (ki Mısır'ın bu duruma gelmesinde İhvan'ın azımsanamayacak sorumluluğu vardır) sürdürülen ortak çabaya katılması gerekir. Bu da, diğer herkesi yokumsayarak, Ordu'ya savaş anlamına gelecek biçimde meydan okuyarak olmaz.

Tamam sessiz kalmayayım; ama böyle bir mesaj vermek için ne diyeceğim? Darbeciler bile "Darbe kötüdür" diyor. Yapabileceğim Ordu'nun bir an önce yönetimden çekilmesini ve yönetimde bulunduğu sürece bunun onun görevi olmadığını hatırlatacak ve yöneticisi olduğu topluma karşı bir ordu gibi davranmamasını sağlayacak biçimde baskı yapmaktır.

Bu da öyle, sokaklarda, cami avlularında, meydanlarda toplanıp bağırmakla olmaz. Herkesin etkin olduğu uluslararası kurumlarda bu konuda bir anlayışın gelişmesi için çaba sarfetmesi gerekir. Böyle uluslararası etkin bir konumu olmayanlar ne yapsa hata.

* * *

Türkiye'de İhvan'la kendini özdeşleştirmeye kalkana da söylenecek bir çift söz var. Mısır'a bakıp da mahvetmeye çalıştığın Türkiye'nin, bu "Kemalist Cumhuriyet"in, laikliğin, hukukun kadrini bil. Çektirdiğin yeter, sorumluluğunu üstlenip bir an önce istifa et. Boşuna darbeydi, müdahaleydi bekleme; ama bil ki biz bu işin peşini bırakmayacağız. Öyle hırgürle, kavgayla değil; hoşgörüyle birleşip seve seve direnerek. Dışarıdan değil, Türkiye'den bakıldığında açıkça görüldüğü üzere "dörtnala gelip Uzak Asya'dan Akdeniz'e bir kısrak başı gibi uzanan" demokratik kültürümüzün edebi ifadesinden başka birşey olmayan ve hem folklor, hem dil, hem DNA analizlerinde Oğuzluktan çok Çinlilik, Yahudilik, Farisilik, Araplık, Kıptilik, Kürtlük, Ermenilik, Rumluk, Latinlik, Germenlik ve saymakla bitmez farklı ırktan ögeyle karşılaçağın "damarlarımızdaki asil kan"la peşini bırakmayacağız.

İhvan her şey midir